

Reč života - maj 2020.

“Vi ste već očišćeni rečju koju sam vam govorio.” (Jovan 15, 3)

Posle poslednje večere, Isus je izašao i zaputio se prema Maslinovoj gori. Sa Njime su bila Jedanaestorica: Juda Iskariotski je već bio otišao, nedugo zatim će ga izdati.

To je bio dramatičan i svečani čas. Isus je izrekao dugi oproštajni govor, kojim je želeo reći svojim učenicima važne stvari, predavši im reči koje treba da im ostanu.

Njegovi učenici su Jevreji, koji poznaju Pismo, i On ih podseća na jednu dobro poznatu sliku: čokot loze, koji u svetim pisanjima predstavlja jevrejski narod, kao predmet Božje pažnje, a čiji je on baštovan, veoma pažljiv i iskusan. Sada Isus priča o sebi kao o lozi koja donosi životni sok Očeve ljubavi svojim učenicima. Dakle oni treba da se pre svega brinu da ostanu ujedinjeni sa njime.

“Vi ste već očišćeni rečju koju sam vam govorio.”

Jedan način da se ostane ujedinjen sa Isusom je prihvatanje Njegove Reči. Ona omogućava da Bog uđe u naše srce kako bi ga učinio "čistim", odnosno pročišćenim od našeg egoizma, spremno da donosi obilne i dostojne plodove.

Otac nas voli i zna bolje od nas šta nas čini nesputanima, slobodnima da idemo bez nekorisnih bremena naših vezanosti, pogrešnih prosuđivanja, napornih traženja koristi za sebe, iluzija da možemo da držimo sve i svakog pod kontrolom. U našim srcima ima i pozitivnih težnji i planova, ali oni bi mogli da zauzmu mesto samom Bogu i da tako izgubimo polet za život po Jevanđelju. Zbog toga, On ulazi u naš život preko raznih okolnosti, dopuštajući i bolna iskustva, ali iza kojih uvek stoji Njegov pogled ljubavi.

To su ukusni plodovi, koje Jevanđelje obećava onima koji se prepuste Božjoj ljubavi, to jest punoći radosti. To je jedna posebna radost, koja cveta i između suza i ispunjava srce, preplavljujući sve na šta naiđe - jedan mali predukus Vaskrsenja.

“Vi ste već očišćeni rečju koju sam vam govorio.”

Življena Reč čini da izađemo iz nas samih da bi sreli sa ljubavlju braću, počevši od onih najbližih: u našim gradovima, u našim porodicama, u svim sredinama života. To je prijateljstvo koje postaje jedna mreža pozitivnih odnosa, ciljajući na ostvarenje zapovesti međusobne ljubavi, koja gradi bratstvo.

Kjara Lubik je komentarisala ovu rečenicu iz Jovanovog Jevanđelja: "Kako onda živeti da i mi zaslužimo pohvalu od Isusa? Praktikovati svaku Reč Božju, hraneći se njome trenutak za trenutkom, i od našeg postojanja učiniti jedno delo evangelizacije. Sve to, da bi na kraju imali iste misli, iste Isusove osećaje, da bi doneli Njegovo prisustvo u svet, da bi pokazali društvu, koje često upada u zlo i greh, tu božju čistotu i transparentnost koje pruža Jevanđelje.

Tokom ovog meseca onda, koliko je to moguće, (odnosno ako i drugi dele naša ubeđenja), gledajmo da živimo reč koja na poseban način izražava novu zapovest međusobne ljubavi. Za Jovana Jevanđelistu zaista postoji veza između Hristove Reči i nove zapovesti. Prema njegovom svedočenju, upravo u međusobnoj ljubavi se živi reč, koja donosi svoje učinke u pročišćavanju, u svetosti, životu bez greha, u plodovima, u bliskosti sa Bogom. Usamljena osoba nije sposobna da se dugo opire prohtevima sveta, dok u međusobnoj ljubavi nalazi zdrav ambijent, koji je sposoban da zaštiti njegovu autentičnu, hrišćansku egzistenciju.”¹

Leticija Magri

¹ K. Lubik, Reč života za maj 1982. godine

[⇒ Reč života na hrvatskom](#) [⇒ Reč života na mađarskom](#)